

Nr 142.

Av herr Nilsson, Johan, i Malmö, om ökat anslag till upplysningsarbete för freden.

Under senare tider har riksdagen beviljat särskilda anslag till främjandet av fredssträvandena. Sedan 1929 har anslaget utgått med högst 32 000 kronor och lägst 15 000 kronor. I fjol upptogs anslaget av Kungl. Maj:t till 20 000 kronor och i år har det upptagits till 25 000 kronor. Orsaken till minskningen från 32 000 kronor motiverades med det försämrade statsfinansiella läget.

Syftet med detta anslag har varit att lämna bidrag till sådana sammanslutningar som haft till uppgift att bedriva upplysningsarbete för freden och som av Kungl. Maj:t kunde »prövas vara förtjänta av understöd av statsmedel». Därtill har statsutskottet föreslagit och riksdagen bestämt att medlen skulle fördelas till »sådana sammanslutningar, som äro verksamma för freds rörelsen inom landet». Detta har dock icke betytt att fredsarbetet endast skulle bedrivas inom vårt eget land. Om freden skall tryggas, kan detta ske endast genom internationell samverkan. Statsutskottet har också i sin motivering för de årliga anslagen starkt understrukit nödvändigheten av att detta fredsarbete har internationell karaktär. »I främsta rummet torde dock vid fördelningen sådana sammanslutningar böra tillgodoses», har utskottet framhållit, »som genom samarbete med motsvarande sammanslutningar i utlandet kunna internationellt göra sig gällande för befordrande av fredssträvandena».

I överensstämmelse härmed ha medlen också blivit utdelade. Organisationer som informationsbyrån mellanfolkligt samarbete för fred, svenska sektionen av internationella kvinnoförbundet för fred och frihet m. fl. ha utfört ett betydelsefullt arbete till förmån för freden. Sistnämnda organisation bedriver sin verksamhet i icke mindre än ett 50-tal länder. Arbetet från dessa och övriga fredsorganisationer kunde dock ha givit ett ännu bättre resultat, därest fredsanslaget icke hållits nere vid en så låg summa och bidragen från statens sida på grund härav blivit så små. Det vore på tiden att fredsanslaget finge undergå en väsentlig förhöjning.

I dessa oroliga tider är det gott och väl att nationen kan ställa sig enig kring landets försvar. Men vid sidan om detta försvar måste det göras mera för freden, till vilken man dock till sist ställer alla förhoppningar. Det räcker heller inte med att hänvisa till det fredsarbete, som pågår mellan olika länders regeringar. Ty bakom representanterna i det internationella umgänget bör det finnas en folkmening för fred mot krig. För att skapa den måste det bedrivas ett intensivt upplysningsarbete i alla länder. Det är sant

att folken i diktaturländerna icke tillåtas ha någon mening, ofria som de äro. Men om den övriga världen är enig om en fred till varje pris, skola säkerligen folken i diktaturländerna också komma att göra sina anspråk på fred gällande.

Under hänvisning till ovanstående tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte till upplysningsarbete för freden för budgetåret 1937—1938 besluta anvisa ett anslag av 50 000 kronor.

Stockholm den 24 januari 1937.

Joh. Nilsson,
Malmö.